

hvad jeg anseer for det Rigtigste, dog anseer den, i den Form den er, for at være et Fremstridt, der vil være velkommen for Kjøbstæderne. Jeg skal derfor stemme for Loven. Det var imidlertid ikke for at gjøre denne Bemærkning, at jeg forlangte Ordet, men kun for at svare den ærede Ordfører, at jeg maa udtale min Erkendelse af, at Udvalget har opfyldt min tidligere Begjæring om at optage Paragrafen angaaende Helsingørs Beskatningsforhold i Loven. Jeg troer, den nu fremtræder, som den bør være, og da den høitærede Minister har udtalt sig for den og om Rigtigheden af, at den kommer ind i Loven, nærer jeg ikke Tvivl om, at Thinget vil vedtage den. § 15 skal jeg ikke gaae ind paa at omtale. Jeg troer, at vi i Meningsforstjellen derom strax see Følgerne af Bibeholdelsen af Klassifikationen og af Vedtægten, hvilket jeg anseer for det mindre Heldige ved Loven, og hvoraf nu Virkningerne alt fremtræde. Jeg vil holde mig til Endringsforslaget Nr. 8, og forsaavidt det ikke vedtages, vil jeg slutte mig til Nr. 9 som det, der kommer det nærmest.

Indenrigsministeren: Jeg betragter det som en Selvsølge, at Kæmmerkassen efter denne Lov bliver Kasserer for alle de kommunale Kasser, hvilket dog ikke, forsaavidt der der blev nævnt Udbetalinger, ubeløkker, at der kan afgives Summe f. Ex. af Havnekassen til Havnefogden osv., men det egentlige Kasserer væsen skal være koncentreret ved selve Kæmmerkassen. — Hvad angaaer det Spørgsmaal, der blev rettet til mig af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds (P. Olsen); men som rigtig nok ligger langt fra nærværende Sag, skal jeg henvisse til Forhandlingerne i Landstinget, hvor det af mit Svar paa en Interpellation vil fremgaae, at jeg forlængst har været opmærksom paa denne og mange andre beslagtede Misligheder, der med Hensyn til Befordringsvæsenet finde Sted, og at jeg med Finantsministeren er enig i, at det hele Forhold vil komme til at undergaae en væsentlig Reform, naar Jernbanesystemet, der vil gribe ind i mange andre Forhold end det her omhandlede, bliver fuldstændiggjort. Jeg kan ikke ansee det for rigtigt, at Borgerne

uden at staae i særegt Kontraktforhold skulle være hoberpligtige til at befordre Rejsende, og jeg skal fremdeles have min Opmærksomhed henvendt paa, om jeg kan fremsthynde en Forandring deri. — Det vil af mine tidligere Udtalelser sees, at jeg staaer Endringsforslaget under Nr. 8, der staaer hele det ved Forhandlingerne vundne Resultat fast, meget nærmere end den Anstuelse, der har vundet stor Tilslutning i Thinget, og hvorefter det Hele skal være i Uro; af to Ting vil jeg meget hellere have, at Endringsforslaget under Nr. 8 vedtages, end at Thinget opretholder den Bestemmelse, der er tagen. Det forekommer mig imidlertid, at det maa være en Ministers Op-gave, saavidt han kan, at respektere de truene Afgjørelser, og derfor er jeg i det af mig under Nr. 9 stillede Endringsforslag gaaet saavidt som muligt, men jeg vil ikke forbyde, hvis Forslaget under Nr. 8 vedtages, skjøndt jeg ingen Formodning har derom, hvorimod jeg gjentagende maa anmode om ikke at lade den tiårige Revision staae. Man kan vel sige, at det er mindre vigtigt, om der staaer 10 eller 20 Kar, da 20 kun er det Dobbelte af 10, men dertil maa jeg bemærke, at Begrebet om Stabilitet bliver tilnærmelsesviis naaet ved de 20 Kar, og at indføre Stabilitet for evigt har der ikke kunnet være nogen-somhelst Tanke om. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 10 angaaer, da er det langt fra, at jeg har havt Betænklichkeiten ved — jeg veed ikke rettere, end at Bestemmelsen derom hidrører fra mig selv — at Ombannelser kunne stee, naar Forholdene i en Kjøbstad væsentlig forandre sig enten ved et Jernbaneanlæg, Demninger over Fjorde eller andre slige Anlæg, hvorved Vigader blive nærfomme Hovedgader, og det var velbegrunder, at der i saa Henseende blev taget et Forbehold, da Meningen var, at det Hele skulde staae uroffelt; men efterat man har bestemt, at der skal være en Revision hvert 10de Aar — hvad jeg haaber bliver forandret til hvert 20de Aar — er der ingen Grund til at opretholde særlige Bestemmelser derom, thi Forandringen kan da stee ved Revisionen. Dersom Forholdet nu ordnes rigtigt, kan der ikke i Løbet af nogle faa Aar indtræde saadanne Forandringer, at de kunne foranledige en heel Omvæltning i Eiendoms-